

The Happiness Network

A PARANJAPE SCHEMES INITIATIVE

PARANJAPE
The Spirit Of New India
NEWS & VIEWS

www.pscil.in

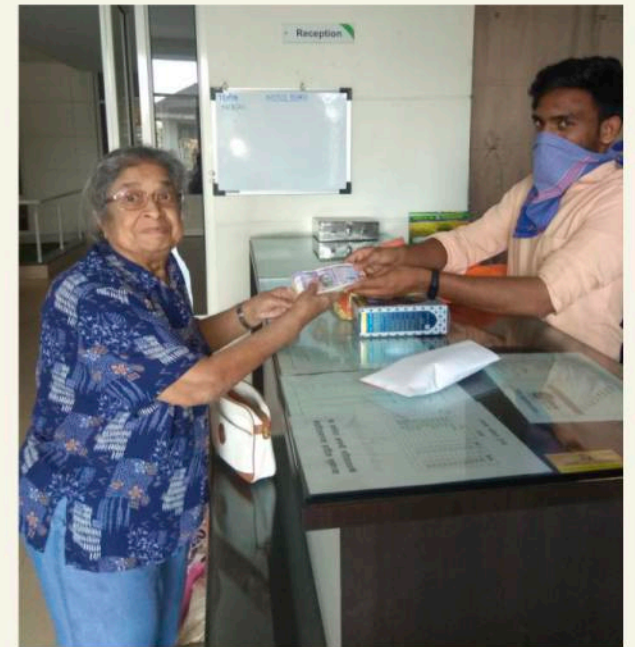
<https://www.facebook.com/paranjapeschemes>

June 20 - July 20

LOCKDOWN SPECIAL ISSUE

Exclusive Newsletter for Paranjape Schemes Residents

The life of senior citizens at 'Athashri' is much safer in the current situation.

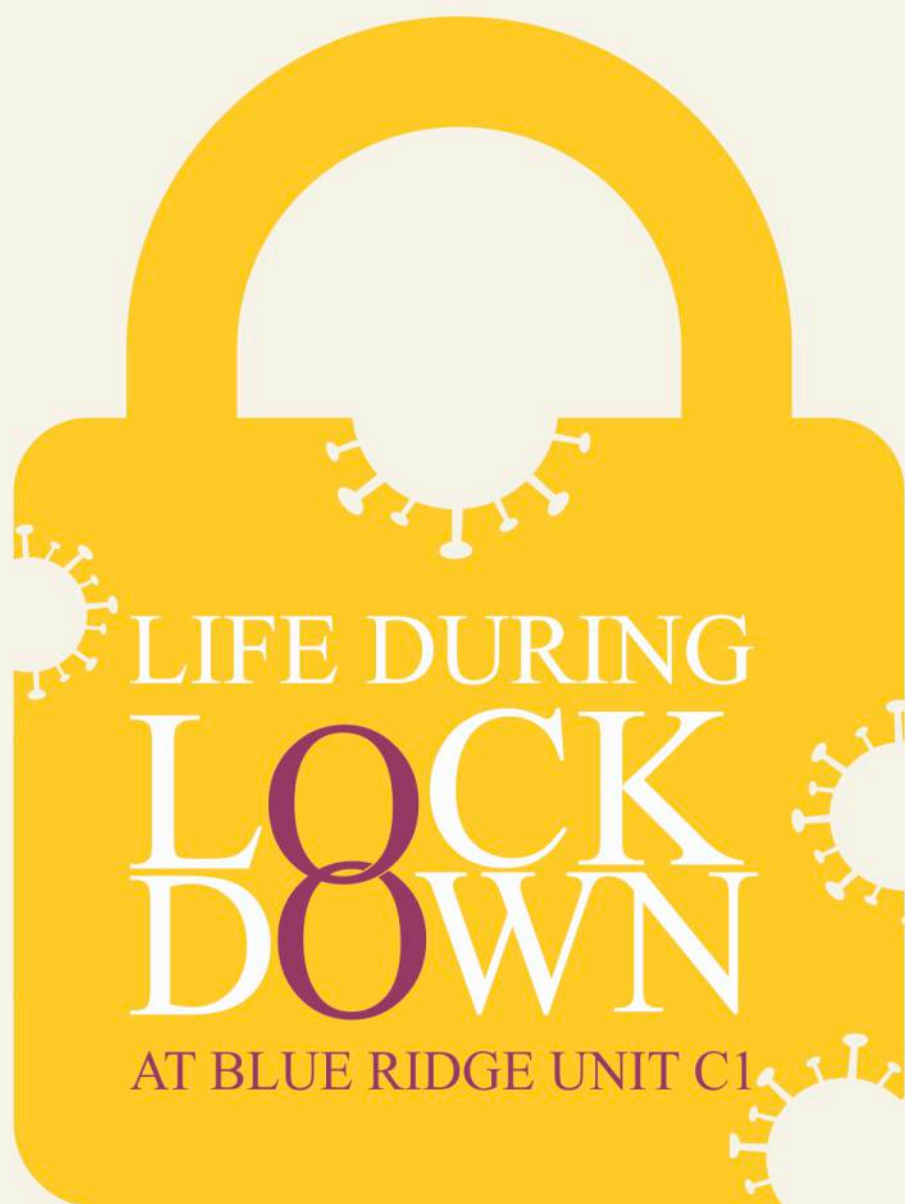
In the current lockdown period, many people especially senior citizens who are staying alone are finding it difficult to go out and get required things from market. But there is an exception to senior citizens staying in 'Athashri' projects constructed by Paranjape Schemes (Construction) Ltd. The reason being they are having a resident manager & his team at each 'Athashri' project which is at their service and helping them out in every manner.

Cleanliness, which is a need of an hour, is being followed strictly at all 'Athashri' projects but not only this, resident manager & his team are taking care of each Athashrian on individual level by measuring their body temperature every day with infra-red non-contact thermal gun. And in case they find an increase in temperature of any senior citizen, further action is being taken. Every visitor coming to Athashri is also being checked and then being send inside the premises.

Each and every staff working in Athashri is strictly following hygiene and cleanliness. Any grocery, milk bags coming from outside are being cleaned and then being given to Athashrians. Also, all the staff is being trained with medical emergency service. Each 'Athashri' has one ambulance available along with driver in case of any emergency.

Speaking about these services offered in Athashri, Seema Nakhate, Athashri Baner resident said, "We all are really overwhelmed with the timely service we are receiving from Athashri homes & supporting team. We are really thankful to Paranjape Schemes & Athashri homes, who is making sure we all live our lives safely and healthy. We are blessed to have canteen facility here. We don't have to worry about grocery, vegetables, medicines, thanks to our Athashri staff. When it comes to cleanliness of our premise, it's been done on regular basis with extra care. I would like to express our gratitude towards security staff who are on their toes for 24 hours. Last but not the least, in this lockdown period, we all are having so much support from Athashri resident manager and all supporting staff, we are feeling very lucky to be part of 'Athashri'"

It was like freeze game but in reality as on 24th March midnight, countrywide lockdown was announced and we were all confined within four walls of our home to control spread of Coronavirus. We were all anticipating the inevitable as the unknown enemy was a big challenge and the only option was social distancing. The lockdown was going to ensure the same. We had faced similar situation earlier in life during the Indo-Pak War blackout, staying indoors or in bunkers to survive and willingly accepted all hardships like loss of business, no food, and confinement in narrow space; basic survival was the key motivator the occasion of Holi, we all decided to maintain social distancing as a precautionary measure because of the CORONA threat and we canceled the primary function within our society.

Our Blue Ridge Unit C1 Managing Committee (MANCOM) initiated proactive measures to get ready for the lockdown, and prepared for keeping all our residents safe. In the initial phase, we had a few hiccups. However, we all worked as a team, ensuring the positioning of emergency staff, the supply of essential rations, milk, vegetables/fruits, and medicine.

Our residents and ladies group came forward to supply tea snacks and meals for about 26 of our key personnel (security, housekeeping, technical utility services) during the initial lockdown phase till the regular arrangements were made by a vendor to provide Food for Unit C1 Staff.

A Special WhatsApp group (TASK FORCE COVID19) was set up for society residents as an emergency support system, after which the data of Elderly/Differently-abled and Families was compiled, and booking of orders for essential goods, medicine was regularly done. We began broadcasting about temporary stalls by Vegetable Vendors, availability of items at our CROP SHOP (AGRO Cooperative Dept Maharashtra Govt, from this we had a regular supply of all essential rations). Even D-MART Van started home supply of items, and we were able to meet the regular demands of residents.

2 Information regarding newly available supplies and vendor timings was provided to all. Mangoes, Oranges, Grapes, and other Fresh Organic Fruits from Farm Houses through residents' contacts were in great demand.

Medical emergencies were attended to using the services of Township Ambulance. Our own Clinic, managed by Apollo Health Services, was available with the Resident doctor in our society, managing all routine medical check-ups, sample collections, and diagnostics testing. Our resident members came forward to help members having emergencies or follow up by taking them to the hospital themselves.

Regular liaison was maintained with Township, other Societies, Police Authorities, Gram Panchayat, and Govt Health and Local Bodies during the entire period and all data as required when needed. General/special instructions to follow during lockdown were conveyed to residents, and our staff ensured compliance. Our residents participated in the distribution of rations and food for needy/poor and donated for PM Care and CM's Fund to fight CORONA Spread. All maids and helping hands working in society were paid their dues timely by their respective employers. In the absence of Domestic help maids, families had their hands full in managing all errands at home, with male members taking up cooking to prove their culinary skills.

As MANCOM Member looking after Cultural Activities, I had built up excellent bonding with residents of our society. We were all part of Happiness Network had many social gathering, celebrating festivals, cultural events, food stalls set up by ladies and took part in GANARANG Events which created harmonious living within society.

I was a focal point for ladies, they shared their concerns with me and had regular communication on WhatsApp. As a member of the Managing Committee, I took up their points with the concerned authorities & corrective action was initiated.

3 On popular demands of residents, special playing of devotional songs and music was carried out from 7 PM to 7:30 PM daily. Speakers were placed at vantage points, such that all residents could enjoy this evening ritual. This created very positive vibrations and appreciated by all.

Children of society were involved by their parents to keep them busy in creative activities, without breaking the lockdown and stayed indoors. Ramayana & Mahabharata became daily serials for children to enjoy. A large section of our residents who are IT Professionals used their time to work from home.

The location of our Blue Ridge Society with ample sunshine, greenery, and natural ambiance of the river, golf course, and mountains nearby provided soothing site. The pollution virtually disappeared, and the construction noise was absent.

We could see birds coming out, as the movement of human beings and vehicles was missing. One fine morning, it was a delight scene to see the movement of peacocks strolling past the Marina Road along our riverfront side.

Video Calls with family members and groups were a regular feature. Residents also shared their creative poetry and life experiences to keep everyone in good spirits. We utilized Microsoft TEAMS for video conference for internal MANCOM Society meetings regularly to monitor Compliance to Lockdown Norms and ensure the safety and welfare of all residents.

We are all maintaining social distancing to ensure CORONA Virus is kept at bay. Once the Lockdown is lifted, we shall yet endeavor to ensure compliance to hygiene, cleanliness, and precautions to ensure well-being and health of all.

- Mrs. Santosh Kumari Chhabra

Blue Ridge, Hinjawadi Ph 1 - Pune

+91 9371 01 6723 | mssantoshkumari98@gmail.com

On our level, we can also do something to support this thought. You all are aware that we have 'Happiness Network' initiative for all you. Under this Happiness Network, we have started a concept called as 'Happiness Network Business Associate' which is meant for the customers who own any kind of business. We try and promote their business through our newsletter, Happiness Network App, mailers on special occasion and so on. We can also organize 'Business Network Business Expo' where they can showcase their services. For further details about this concept, our Happiness Network team will guide you.

In the current situation, keep to your regular routines as much as possible and maintain a daily schedule for yourself including sleeping, meals and activities. Stay socially connected. Speak to loved ones and people you trust every day or as much as possible, using the telephone, video-calls or messaging, through writing letters, etc. Use this time to share your feelings and to do common hobbies together. Be physically active every day. Reduce long periods of sitting and set up a daily routine that includes at least 30 minutes of exercise. You can use household chores as a way to keep physically active, follow yoga or choose your favourite music and dance to that. Enjoy reading our Lockdown special issue having experience, learning from our residents.

Let's hope and pray, we all will come out of this pandemic soon. Take care of your dear ones and yourself. Stay safe.

- Shashank Paranjape
Managing Director, PSCL

Hello, Our, PM Narendra Modi's message of being 'Vocal For Local' and self-reliability as the country emerges from the shadows of COVID 19.

The COVID-19 pandemic has made countries realize the importance of being self-reliant. Backed up by the Prime Minister's recent address to the nation for being "Vocal for Local", businesses across boards have started working towards it. Being "atma-nirbhar" has once again ignited the "Make In India" sentiment. This simple principle, if followed, will help the country to rebuild its economy and become self-reliant.

Vocal for Local campaign is expected to boost pride for homegrown brands. Go local. Trust local. Go for a self-sufficient and self-reliant India. Believe in Made-in-India and put your buying power into products and services that are made locally.

INDEX

 <p>01 Athashri Covid Special Initiatives/ Experiences</p>	 <p>02 Life During Lock Dow At Blue Ridge</p>	 <p>03 Editorial - Mr. Shashank Paranjape</p>	 <p>04 Article by Aniket Mahajan & Priya Barve</p>
 <p>05 Indoor Activities For Your Pooch</p>	 <p>06 Puran Poli Donation for Needy</p>	 <p>07 Lockdown Learnings</p>	 <p>08 Experience of V. Joshi, & M. Thakur,</p>
 <p>09 Article by Rashmi Desai</p>	 <p>10 Article by Vivek Deshmukh</p>	 <p>11 Article by Sanjeevani Auty</p>	 <p>12 Different Initiatives By Our Societies During Lockdown</p>
 <p>13 & 14 A Blessing in Disguise - A Short Photo Story</p>	 <p>15 Poems By - Prasad Pathare, Vidya Hiremath, Sanjeevani Aunty</p>	 <p>16 Article by Vidya Muzumdar</p>	

माझं नाव कोरोना ...

मला तुम्ही ओळखलेच असेल कारण सध्या पूर्ण जगामध्ये मीच आहे जळी , स्थळी , पाषाणी. खरे तर मी सजीव पण नाही आणि निजीव पण नाही. त्यामुळे मला काही भावना नाही, माझा जन्म माहित नाही पण माझे पूर्वज म्हणतात कि वटवाघळांमध्ये कुठे तरी आम्ही असायचो.

खरे तर कोणी मला मानव शरीरात आणले माहित नाही, पण बघता बघता मी सर्वव्यापी झालो. खरे तर मी अल्पायुषी पण माझ्यामुळे इतर कोणी आपले आयुष्य संपवावे अशी माझी ईच्छा कधीच नव्हती. पण ज्याकरता मी आहे ते मी करतोच आहे, बघा ना सहा महिन्यांपूर्वी माझे नाव सुद्धा माहित नसलेले लोक आता दिवसांतून हजारदा माझे नाव घेतात. मूर्तिमंत भीती बघतो मी जेव्हा माझे अस्तित्व उघड होते कोणाच्या शरीरात, तसा मी बलवान नाही पण भित्यामागे ब्रह्मराक्षस लागल्याप्रमाणे खूप लोक अवसान गाळून मला शरण जातात आणि मी हरतो.. भावना नसल्या तरी माझ्या एवढ्याच्या आयुष्याने एक जीव मातीमोल होताना

पाहून मी पण दुःखी होतो.. पूर्व जन्माची शाप असल्यासारखे जीवन जगताना मला खूप त्रास होत आहे हो, पण निसर्गापुढे माझे नाही ना काही चालत, जर का निसर्गाने ठरवलेच आहे कि मानवाचा गर्व हरण करायचा तर मी तरी काय करू. किती वेळा त्याने सूचना दिल्या तरी पण विकास नावाच्या मृगजळाभोवती मानव फिरत राहिला आणि आपल्या पित्या स्वरूप निसर्गाला त्रास देत राहिला. शेवटी कुठे तरी समतोल बिघडतो आणि माझ्या सारख्या निजीवाला देखील अवतार घेऊन सांगावे लागते अरे मनुष्या तुझी भूक तरी किती .. जरा आवर घाल त्याला नाहीतर तुझा विनाश अटळ आहे. अजूनही वेळ नाही गेली थोडासा थांब आणि पुनर्स्थ हरिओम म्हणून सुरुवात कर , मी नाही येणार तुझ्या आयुष्यात जर का तू ठरवलेस तर कारण मी तर खूप अल्पजीवी आहे रे .. म्हणून सांगतो मित्रा निसर्गाला धरून राहा तो तुला धरून राहील नाही तर तो काय करू शकतो हे तू पाहिलेस सहा महिन्यात ..

- अनिकेत महाजन, मधुकोप सोसायटी, सिंहगड रोड - पुणे. +91 9860 50 0271

कोरोनाच्या वादळात गुंतवणूकीची नाव सांभाळा!

कोरोना ने सगळ्या जगात धुमाकूळ घातला आहे. माणसांसोबतच जणू अर्थव्यवस्था ही लॉकडाऊन झाली आहे. कुठला तरी एक अतिसूक्ष्म व्हायरस, त्याने अमेरिकेसारख्या बलाढ्य देशाला आणि तेथील अर्थव्यवस्थेला पांगळे केले आहे.

अशा वेळी भारतासारख्या विकसनशील देशाची आर्थिक स्थिती बिकट होणे क्रमप्राप्त आहे. भारतीय शेअर बाजार ही रोज नवे नीचांक गाठतो आहे. अर्थात ही स्थिती अगदी सुरुवातीला होती. त्यानंतर एकंदरीत भारताने या साथीला बराच लगाम घातल्याचे दिसून येते. १३० कोटी लोक संख्येच्या तुलनेत फारसा किंवा ज्या वेगाने पसरू शकला असता तेवढा पसरलेला नाही आणि म्हणूनच शेअर बाजार ही थोडा सावरला. कोरोना थैमानाचे पडसाद २००८ च्या जागतिक महामंदीपेक्षा ही तीव्र उमटले असून ही यावेळी म्युच्युअल फंड किंवा शेअर गुंतवणूकदारांनी शेअर बाजाराकडे पाठ फिरवलेली नाही. मंदीमध्ये आपली गुंतवणूक काढून घेण्याकडे कल कमी होत आहे. तरीही अर्थव्यवस्था पुन्हा पूर्वपदावर येण्यासाठी काही महिने किंवा कदाचित काही वर्षे ही लागतील. पण ही संधी साधून एक चतुर गुंतवणूकदार ठरण्यासाठी खालील मुद्दे जरूर ध्यानात घ्यावे. १) एस आय पी - आपली सुरु असलेली एस आय पी केवळ आता बाजारात मंदी आहे म्हणून कधी ही बंद करू नये. फक्त तेजीत एस आय पी चालू ठेवल्यास आपल्याला चढ्या दरात कमी युनिट्स मिळतील. हा मंदीचा काळ आपल्याला स्वस्त दरात जास्त युनिट्स मिळवून देतो. ।

२) ध्येया/उद्दिष्टपूर्ती साठी गुंतवणूक - कुठलीही गुंतवणूक करताना एक उद्दिष्ट डोळ्यासमोर ठेवून करावी. ही उद्दिष्टे लहान कालावधीची अथवा दीर्घकालीन ही असू शकतील. निवृत्तीनंतर च्या आयुष्यासाठी साठवणूक, मुलांच्या शिक्षणासाठी किंवा लग्नासाठी गुंतवणूक ही उद्दिष्टे दीर्घकालीन आहेत. तसेच घर अथवा गाडी घेणे, बदलणे ही नजीकच्या काळातील उद्दिष्टे असू शकतात. तर एकदा आपण करत असलेल्या गुंतवणूकीला ध्येयाशी जोडले की ती गुंतवणूक मोडण्याचा संभव कमी होतो.

तसेच आपले उद्दिष्ट पूर्ण झाल्याशिवाय फक्त बाजारातील चढ-उतारांकडे पाहून गुंतवणूक काढून घेण्याचा विचार करू नये. आपले उद्दिष्ट दूर असताना शेअर बाजारातील मंदीला घाबरून गुंतवणूक काढून घेण्याने आपण आपलेच नुकसान करून घेतो. आपल्या आर्थिक सल्लागाराशी चर्चा करून आपल्या पोर्टफोलिओ मध्ये आवश्यक ते बदल करावे म्हणजे सध्या असलेल्या मंदीचा अधिकाधिक फायदा करून घेता येईल.

३) मंदीतील संधी ओळखा - शेअर बाजाराचा निर्देशांक रोज नवे उच्चांक गाठत

असताना बरेच लोक पैसे गुंतवतात. म्हणजे जास्त दर देऊन ही पुढे अजून जास्त परतावा मिळवण्याची त्यांची इच्छा असते. आणि बरेचदा भ्रमनिरास होतो. कारण आकाश पाळणा जसा वर गेला की पुन्हा खाली येतो तसेच बाजाराचे ही चक्र असते. बाजारात तेजी नंतर येते ती मंदी. त्यानंतर पुन्हा तेजी येतेच पण तोपर्यंत थांबण्याची गुंतवणूकदारांची तयारी नसते. मग अशावेळी नशिबाला दोष देऊन शेअर बाजार माझ्या साठी नाहीच या निष्कर्षाप्रत लोक येतात.

याउलट मंदीची परिस्थिती असते. समजा बाजार ३०% खाली आला आहे. याचा दुसरा अर्थ असा की आज बाजारात ३०% फ्लॅट सेल सुरू आहे. १०० रु ला मिळणारे युनिट्स आज ७० रु ला मिळत आहेत आणि जेव्हा तेजी पुन्हा येईल तेव्हा फायदा १०० नाही तर ७० वरून च पुढे होणार आहे. ही भविष्यातील संधी आजच्या भितीवर मात केल्याशिवाय साधता येणार नाही. ४) तुलना टाळा - मित्राने केलेली गुंतवणूक फायदेशीर ठरली आणि आपली स्वतःची गुंतवणूक मात्र सध्या तेवढा परतावा देत नाही म्हणजे त्याची स्कीम च चांगली किंवा शेअर बाजारातील फायदा माझ्या नशिबात च नाही अशा टोकाच्या निष्कर्षाप्रत येऊ नये. मित्राने कधी, किती गुंतवणूक केली व आपण कधी, किती गुंतवणूक काय कालावधीसाठी केली यावर ही त्याचा वा आपला परतावा अवलंबून असतात.

त्यामुळे अर्जुनाला जसा फक्त पक्ष्याचा डोळा दिसत होता तसेच आपण आपल्या आर्थिक उद्दिष्टावर लक्ष केंद्रित करून गुंतवणूक करावी. ५) मित्र की आर्थिक सल्लागार! - कोणतीही गुंतवणूक करताना वा काढून घेतांना आपल्या आर्थिक सल्लागाराला विश्वासात घ्या. मित्राने सांगितलेला शेअर वा म्युच्युअल फंड आहे, त्याला फायदा झाला म्हणजे चांगलाच असणार किंवा मित्र माझ्या भल्यासाठी च सांगत आहे म्हणून आर्थिक सल्लागाराची मदत न घेता पुढे जाऊ नये. मित्र आपले भले चिंतणार च पण ते भले नक्की कशात आहे हे सल्लागार अधिक चांगल्या प्रकारे सांगू शकतो. त्यामुळेच आर्थिक बाबतीत आपल्या मित्रांना सल्लागार न मानता एखाद्या चांगल्या आर्थिक सल्लागाराशी (गुंतवणूकीबाबत) मैत्री करा.

प्रिया बर्वे, आर्थिक सल्लागार,
प्रथम सोसायटी, सदाशिव पेठ, पुणे
+91 9766 54 2899

Indoor activities for your pooch

- by Vrushali & 2woofs

Pets are a great source of companionship, emotional support, stress-busters and full-time entertainment for a family or a bachelor! This is the case in my household as well! Vrushali Jadhav, mother to a 6-year-old child was when the decision to bring home a pooch was taken. A permanent presence throughout my childhood was our pooch, pets at my grandparents and with various cousins. So it was quite natural that my child should grow up in company of a lovable goofy fur ball companion. It is advisable to have an appropriate 2nd dog as a companion, and thus the family is now complete with a husband, child, Blossom (Female) and Marshal (Male)! In addition to being a devoted mother, the need to have well-behaved dogs led me to learn about dog training, mutually respectful dog behavior along with interspecies communication!

This is now my profession and is undertaken through: online workshops, interactive videos, dog-awareness presentations to children at daycare centres, huddle groups and exclusive camping trips! Reach out to anytime of the day to know more! Part of raising awareness about positive pet parenting is writing articles and blogs. Which is why it gives me great joy to share this article with you!

INTRODUCTION:

Once you have made the decision to welcome a pet into your family, you take up a huge responsibility towards keeping your pooch mentally and physically fit. Work schedules may mean that there is limited time that you can dedicate to your pooch. As an alternative, you could look up for taking assistance of a dog walker, pet sitter or a daycare centre that can exercise your pooch through the day.

TOYS:

There are other alternatives that can be explored as well! They prove to be cost-effective and equally stimulating for your pooch! Let us look at these. Yes, toys! And today you get a huge variety of toys for all kinds of pets- dog toys according to breed and age, there are cat toy selections, toys for hamsters, toys for fish and birds as well!

PUPPY APPROPRIATE TOYS:

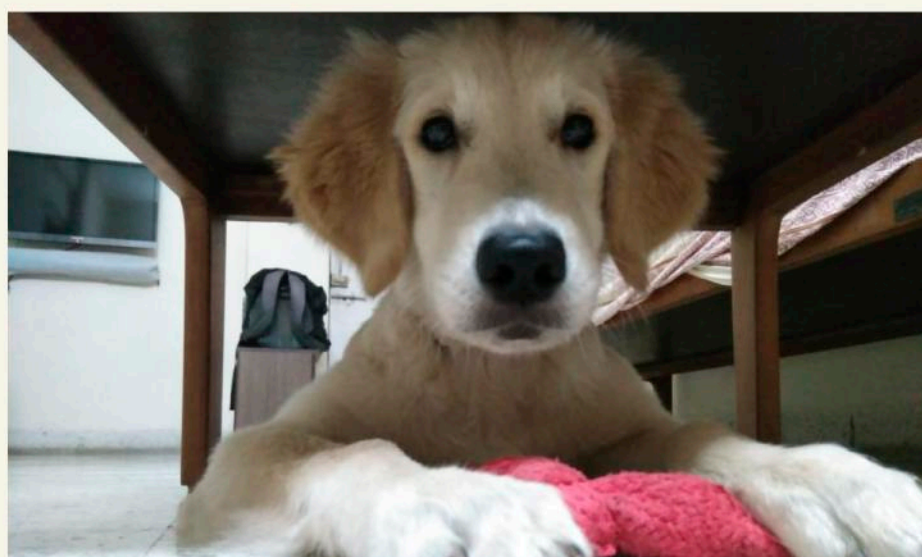
Puppy age is when your pooch is the most responsive and curious! Yes, this will bring a smile and some eye rolls to existing paw-rents for sure! Anything and everything is licked, chewed, ingested or spit out! Slippers, socks, furniture legs, remote controls, headphone wires... the list is endless! This is because a puppy cannot touch with fingers like a human. Hence, taste-and-touch which involves the mouth and tongue is what is the most involved sense for the development of your pooch. Toys come in various shapes and textures and provide a lot of stimulation for your puppy. Additionally, this keeps your puppy engaged safely and with all the mental stimulation generated from textures- will eventually make the puppy weary. And you know what they says- a Tired puppy is a Happy puppy! Chew toys, latex toys, rope toys, squeaker toys, treat toys are what can be used.

2WOOFS TIP:

During this hot summer, apply a generous coat of cold-pressed lakdi-ghana coconut oil to a toy of your choice. Immerse completely in water. Shake off the excess water. Place the slightly dripping top on a plate or in a bowl or on an empty milk pouch and place in the freezer. Allow this to freeze completely. Remove from freezer and allow it to sit outside for maybe 5 minutes. Now give this tasty chewy toy to your pooch and see her gnaw away to ecstasy! ALWAYS supervise your pooch. Bits of toy that are chewed off should be removed immediately. They will be a choking hazard. So try out a few toys in rotation! And definitely let me know how this goes!

- Mrs. Vrushali Chakradev Jadhav

Laxmi Prasad Apartments. Prabhat Road - Pune
+91 9822 87 4540

PURAN POLI

DONATION FOR THE NEEDY

The festival of Holi comes with the tradition of making Puran Poli (Sweet Stuffed Roti) and Offering to the Holi Fire. Team Parivartan came up with a novel idea of Collecting Puran Poli which are offered to the Holi and distributing to the under privilege people. The Puran Poli offered to the Holi Fire go wasted while many poor people cannot afford to have a single Poli. This gap was bridged by Team Parivartan this year on Holi as they appealed to the people to Donate Poli to them instead of offering it to the fire they could inturn feed the poor needy people of the city. A message was Spread through social media about this initiative which they called 'Poli Kar Daan'.

On Holi, a group of 30 volunteers spread across seven locations, managed to collect and distribute more than 1300 poli's to the under privileged people of Mumbai. The group approched the society/mandals of Lower Parel, Sion, Andheri, Mankhrud, Panvel, Kandivali and Kalyan where Holi fire was lit. They kept a box next to the fire to collect the poli. Once the Poli's were collected they spread accross the area to distribute to the deprived people on foothpaths and slums. The poli's collected from Lower Parel and Sion area were distributed to Cancer patients and thier Family outside Tata Memorial Hospital, Parel. A society from Sion gave a box full of fruits along with Puran Poli's collected. "We Started the collection at 8 pm in evening and ended the distribution by 2 am. The thankful smiles on the faces of the less privileged people was priceless." said Tushar Warang, the man behind this initiative who is also the City co-ordinator of Team Parivartan. This was the second year of 'Poli kar Dan' initiative. Team Parivartan is a non Profit Group which works for Upliftment of Rural Education, Environment and Health.

- Sanket Subhedar

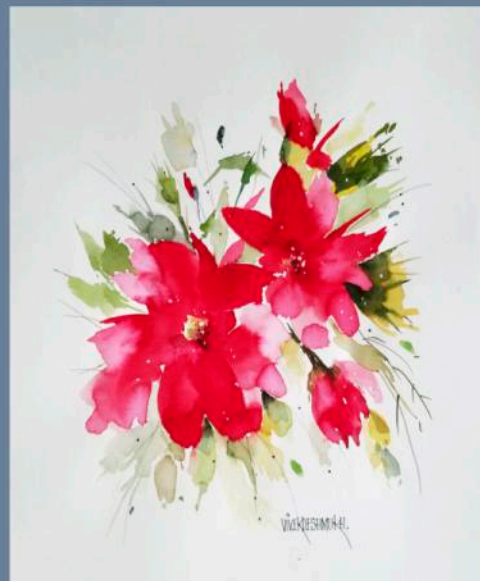
Aaryavarta, Nashik

+91 9892 37 1961

Creations by Mr. Vivek Deshmukh

Athashri, Bhugaon - Pune

+ 91 9881 04 4460

Lockdown or Lockup? 70 days

Lockdown or Lockup...? was a key question in my mind when I heard this news about Lockdown 1.0. Looking back at those 70-days Lockdown, it sounded like a virtual period in life where our fast paced lives came to a halt or pause... as if someone has commanded us to be a "Statue"... (remember that game we played in Childhood ?) I guess everyone would have had their own perception about this period and hence as I said it could be looked upon as Lockdown or Lockup period based on your learnings and experiences! My learnings evolved from series of experiences, to name few... Lockdown nights spent on wonderful books reading, burning calories in indoor exercises, work for home and working from home scenarios and the quality time spent with my family and most importantly on self-introspection! First and foremost learning was that, work as a professional but live as a human being!! Humility, humanity, compassion are true ethics and values in your personal life, while being a professional in following organization rules, policies, timings of work, etc. are expectations of a corporate life. One who can balance his professional and personal life succeeds in life and attains the gratification and happiness state!!!

Second learning was "Luxury is a state of mind". So true when you apply this learning to all actions/situations in your life. Apply it to buying things/goods and you will probably realize that what you think is a need for that hour might be a luxury, if not for you, for someone struggling with basic needs for sure. Apply it for your wellness and you realize its worth. In short, committing to lifetime of wellness is not a luxury but necessity. It was hardly twice or thrice when i had the luxury

Third learning was "Health is a priceless wealth. Invest while you can". Lockdown and Covid threat did emphasize the need of immunity and good health once again. Energy needed for work at home and work from home for office was only possible from the mental health, Also the exercises were quite helpful to get rid of those lazy moments in a day and to keep me active. It was utmost important to keep away cough, cold, fever and it was only possible through regular exercise and investing in healthy habits. In nutshell, it also helped me to be more regular in work outs and making it habit and mandatory need of the body. Next learning in row was of "Respecting everyone's work". When housekeeping staff of society, milkman, newspaper delivery boys, housemaids, etc. didn't turn up due to Lockdown, it made me realize that everyone's work is equally important and needed in daily routine. In this period, I realized the humongous efforts put in by housewives daily to keep the home sweet home maintained in good shape. Most important learning was on embracing change and being agile. Sudden changes in lifestyle due to Lockdown were bit tough to adjust for few days and it did go through normal cycle of denial, anger, frustration, acceptance, etc. but final outcome was the learning of being flexible in all circumstances and embracing the change quickly with positivity. Overall, it was a wonderful period defining new normal of the professional and personal life with lot of good memories, learnings and experiences!! On a closing note, I would just say that the world has seen so many

crisis, epidemics, wars, economic depression, etc. but mankind/human spirit has always survived, rather have always come out with new ways of life and innovations in this crisis. So, let's hope for the best and stay safe and stay healthy and ride this wave of pandemic and lockdown successfully!!

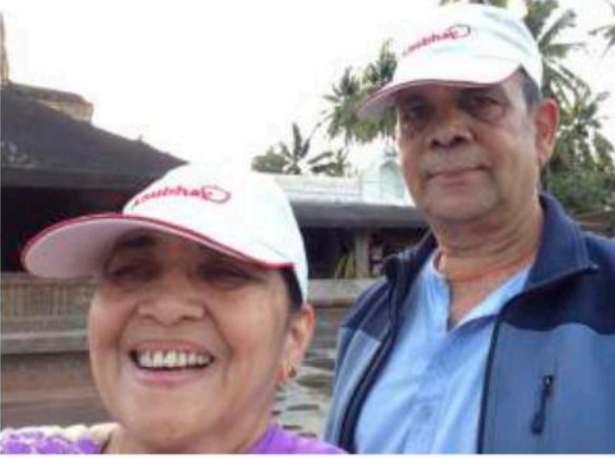
Written by:

- Mr. Mandar Sahasrabudhe

Avaneesh Apartments, Kothrud - Pune
+91 9881 46 4860

Experience of lockdown

नमस्कार,

मी विजया जोशी, आम्ही ऋतुरंग सोसायटीमध्ये राहतो. मी व श्रीकांत जोशी. आम्ही दोघांही जेष्ठ नागरीक आहोत. सध्याच्या वातावरणात आम्हाला इथं रहाणाऱ्या आमच्या शेजाऱ्यांचे आलेले अनुभव शेअर करते. सुरुवातीला आम्ही खूप नर्व्हस झालो कारण आमची मुलं लांब, कसं होईल? कामवाल्या बंद. स्वयंपाकवाली बंद. सुरुवातीच्या काळात बऱ्याच जणांनी आम्हाला फोन करून मदत करण्याचे आश्वासन देवून आम्हाला बजावले की तुम्ह अजिबात काळजी करू नका. बाहेरून काही आणायचे असल्यास आम्हाला सांगा, आम्ही आणून देऊ, पण तुम्ही अजिबात बाहेर पडू नका. प्लीज घरातच रहा. त्याप्रमाणे सुरुवातीला त्यांनी मदत केली. त्यामुळे आम्हाला धीर आला. नंतर सोसायटीच्या मॅनेजमेंट कमिटीने भाजी, फळे आठवड्यातून एकदा सोसायटीतच मिळायची व्यवस्था केल्यामुळे सर्वकाही मिळू लागले. तसेच डी-मार्ट, चितळे बंधू यांचा माल अधून मधून सोसायटीतच मिळण्याची सोय झाली. घरी टीव्ही, इंटरनेट सुविधा असल्यामुळे मुलांशी संपर्क होवू लागला. स्वयंपाक, झाडलोट करणं सुरुवातीला जड वाटलं. आता त्याची पण सवय झाली. सोसायटीची मॅनेजमेंट कमिटी सर्व गोष्टींकडे जातीने लक्ष देत आहे. सर्वांचे आम्ही फार आभारी आहोत.

- विजया जोशी, ऋतुरंग सोसायटी, कोथरुड - पुणे. +९१ ९४०४ २४ ९४२३

When Pandemic Struck and Life Gave Us A Pause

Life in the lockdown world has been challenging as well as demanding on all of us. Everyone was brought down to a same level and no one was spared. In all probabilities, no human was left untouched. All were forced to live in conditions we had never experienced before. This period has also left us thinking hard about the true essence of life. We also proved that whatever life throws at us, we are quick to adapt to it with a "Challenge Accepted" attitude. Like always, I chose to look at the positive side of everything. These more than 2 months of complete Lockdown proved to be a realisation. With no hectic social obligations, we now turned to other avenues for recreation. All the talent and the creative side came pouring out to the front. I could finally start writing a blog which I wanted to do so from many months. Our closest friends still found out a unique way to do something together by making a "Lockdown Video Film" within the boundaries of our respective homes. It was such a fun!! Thanks to our

respective families too for supporting us as always in whatever we did!! Within the family too, we all came together and tried to make it more enjoyable by way of cooking and movie sessions. This had become a rarity in recent times with each family member busy with their own schedules. There are so many other memories of this period which we will remember forever. As we are now hopefully approaching end of Lockdown Period, I feel a sense of relief that bits and pieces of normal life are starting to crop up here and there. Let's remember the lessons this global crisis has taught us and take the necessary precautions. Let's all just hope to come out stronger and safer from this crisis!!

- Mrs. Manasi Thakur

Meghdoot Society, Kothrud - Pune

+91 9823 03 3869

प्रसिद्ध गायिका सुमन वरेरकर काळाच्या पडद्याआड

– श्रीमती रश्मी ज. देसाई, अथश्री, वडोदरा, गुजरात,
+९१ ९८६९ ०८ ८३९३

सुमनचा जन्म २७ डिसेंबर १९२७ सालचा. वेंगुल्याचे इनामदार श्री. बळवंतराव महादेव बाणावलीकर आणि सौ. सरस्वतीबाई बाणवलीकर यांचे सुमन हे सहावे अपत्य. तिचे आई-वडील म्हणजे आमचे आबा आणि ताई दोघेही नाट्यसंगीतप्रेमी. बालगंधर्व म्हणजे दैवत. ताई के. एल. सैगलच्या गाण्यांची दिवानी. सुमनमध्ये ही गाण्याची आवड उतरली तर नवल ते काय! त्यातून देवाने दिलेला सुमधुर आवाज आणि लय, ताल, सुरांचं भरभरून दिलेले दान, 'सोने पे सुहागा' होता. सुमनची गाण्यातील समज आणि रुची आबा ताईने ओळखली आणि सुमनला गाणे शिकण्यासाठी बिकट परिस्थितीत सुद्धा भक्कम प्रोत्साहन दिले. घरच्या ग्रामोफोनवर बालगंधर्व, सैगल, नूरजहाँ, काननबाला ह्यांची गाणी ऐकताना सुमनवर अभिजात संगीताचे संस्कार झाले. तिची शास्त्रीय संगीताची रुची ओळखून आबांनी तिला वयाच्या आठव्या वर्षीच गावदेवीच्या त्यावेळच्या सुप्रसिद्ध 'महाराष्ट्र संगीत विद्यालयात' दाखल केले. सुमनचे गायनाचे शास्त्रोक्त शिक्षण श्री. बाबुराव गोखले यांच्याकडे सुरु झाले. तेव्हा शिकलेल्या आडा चौतालातल्या चिजा तिला कायम स्मरणात राहिल्या. संगीताशी अशा रीतीने सुरु झालेले सुमनचे नाते ८ मे २०२० रोजी संपुष्टात आले. सुमन, अर्थात आमची आई सौ. सुमन वरेरकर (पूर्वाश्रमीची सुमन बाणवलीकर) काळाच्या पडद्याआड गेली. वयाच्या ९३ व्या वर्षी जगाचा निरोप घेतला, तेव्हा तब्बल ६८ वर्षे तिने संगीतसेवेत घालवलेली होती. ह्या प्रदीर्घ सांगीतिक प्रवासाचा मी घेतलेला मागोवा! अतिशय धीट, मनस्वी, निग्रही, कष्टाळू आणि स्पष्टबोलणारे तिचे व्यक्तिमत्व आम्हाला बरेच काही देऊन गेले.

अवघ्या बाराव्या वर्षी आबांच्या समवेत ती प्रसिद्ध गायक-दिग्दर्शक जी. एन. जोशी यांच्यासमोर एच.एम.व्ही त उभी राहिली. तिच्या गोड आवाजाने जोशी प्रभावित झाले. १९४० साली, बाराव्या वर्षी तिच्या एच.एम.व्हीच्या दोन ध्वनिमुद्रिका प्रसिद्ध झाल्या- 'लपत छपत येशी असा' आणि 'मन जात बावरून'. १९४६ पर्यंत तिने मराठी व गुजराती चित्रपटांसाठी पार्श्वगायनही केले. पंडित रविशंकरांसारख्या विख्यात संगीतकाराच्या 'धरती के लाल' सारखा राष्ट्रीय चित्रपट, 'सासुरवास' सारखा मराठमोळा चित्रपट, 'घर की कहानी' सारखा घरेलू चित्रपट आणि 'करियावर' सारखा गुजराती चित्रपट हे त्यातले काही चित्रपट. १९४५ साली तिने ऑल इंडिया रेडिओची सुगम संगीतासाठी ऑडिशन दिली आणि चांगल्या रीतीने उत्तीर्ण झाली. रेडिओवर तिचे सुगम संगीताचे एका दिवसात दोन कार्यक्रम होऊ लागले. सुप्रसिद्ध कवयित्री संजीवनी मराठे यांच्या 'नयनात नीज मी साठवते' या गाण्याला स्वतः चाल लावून रेडिओवर प्रसारित करून श्रोत्यांची वाहवा मिळवली. १९४९ साली तिच्या एच.एम.व्ही च्या आणखी दोन भावगीतांच्या ध्वनिमुद्रिका प्रसिद्ध झाल्या. 'प्रेमाची प्रतिपदा' आणि 'आज दिवाळीला आला माझा भाऊराया'. 'कवयित्री संजीवनी मराठे हिच्या गीतांचा गायिकेने वास्तव रीतीने अविष्कार केला आहे' असे तिचे वर्तमान पत्रातून आणि साप्ताहिक अंकांतून कौतुक झाले. तिने अनेक खाजगी बैठका सुद्धा केल्या. मुंबई, पुणे, नाशिक, बडोदा, सुरत, नवसारी, बलसाड, कोटा, भावनगर, गोध्रा, नागपूर इत्यादी शहरांमधून गणपती उत्सवात अनेक शास्त्रोक्त व सुगम संगीताचे कार्यक्रम करून तिथल्या रसिकांची मने जिंकली. निकोप, सुरेल आवाज आणि उत्कटतेने गायन सादर करण्याची शैली त्यामुळे रसिक तिच्यावर फिदा होते. हे सर्व करत असताना सामाजिक बांधिलकी म्हणून तिने कामगार कल्याण केंद्र, परळ आणि आणि दी. एन. एस. डी. इंडस्ट्रिअल होम फॉर द ब्लाइंड, वरळी साठी अनेक निःशुल्क कार्यक्रम केले. त्यांना आर्थिक दानही दिले. त्या काळाच्या मुंबई सरकारसाठी प्रसिद्ध दिग्दर्शक कै. पार्श्वनाथ आळतेकर यांच्या मार्गदर्शनाखाली 'सवीदय कला मंदिर राष्ट्रीय सेवा पथक' या संस्थेतर्फे १९४९-१९५१ या काळात खेडोपाडी जाऊन संगीताच्या माध्यमातून सरकारी प्रचाराचे कार्यही केले. चित्रपट सृष्टीतले प्रसिद्ध संगीत दिग्दर्शक दत्ता कोरगावकर उर्फ के. दत्ता यांचा हातभार या कार्यात संस्थेला होता. त्यामुळे त्यांच्या संगीत दिग्दर्शनाखाली गाण्याचे भाग्य आईला लाभले. तिचा सुमधुर आवाज आणि गाण्यातील शिस्त के. दत्तांच्या कायम लक्षात राहिली. सुमन बाणावलीकर हे नाव शास्त्रीय संगीत, ठुमरी, गझल, दादरा, नाट्यसंगीत, भावगीतांसाठी ऐकू येऊ लागले. तिने गायलेली नाट्यगीते, 'मानस का बंधिरावे' (एकच प्याला), 'किंवा 'ब्रिजलाला गडे' (मीराबाई) ही प्रसिद्ध गायिका हिराबाई बडोदेकर यांच्या तुलनेतील आहेत, असं रसिक म्हणू लागले. मराठी आणि इंग्रजी वर्तमानपत्रातून कौतुकाचे शब्द गुंजू लागले. पु.ल. देशपांडे यांनी सुद्धा तिचे कौतुक करताना तिच्या आवाजातल्या निर्मळपणाचा खास उल्लेख केला आहे. संगीताचे धडे अधिक बळकट करावेत म्हणून आईने श्री. नारायणराव व्यास, श्री. वसंतराव राजोपाध्ये, श्री. मनोहर बर्वे, श्री. चंद्रकांत शेट्टे (प्रसिद्ध व्हायोलिन वादक व माझे मावसोबा) यांच्यासारख्या प्रतिथयश गुरूंचे मार्गदर्शन घेतले. पण शेवटी शास्त्रीय संगीताच्या शिक्षणासाठी तिने आग्रा घराण्याचे मशहूर उस्ताद खादीम हुसेन खां यांचे लाडके अंध

विद्याथी, श्री. मोहन चिक्रमाने यांची निवड केली. तब्बल १२०० चीजांचा खजिना असलेल्या गुरूंकडे आई दहा वर्षे शिकत राहिली. पुढील वर्षांमध्ये गुरूंनी दिलेल्या दानाचं तिने भरपूर चीज केले. मार्च १९५२ मध्ये आई श्री. सदानंद श्रीपाद वरेरकर यांच्याशी विवाहबद्ध झाली. कु. सुमन बाणावलीकर आता सौ. सुमन वरेरकर म्हणून प्रसिद्धीला पावली. घरगुती जबाबदा या आणि दोन मुलींच्या संगोपनाबरोबर तिने नेटाने शास्त्रीय संगीताची उपासना चालूच ठेवली. तिच्या धडपडीत तिला भक्कम साथ लाभली आमच्या

बाबांची. १९५६ साली तिने आकाशवाणीच्या मुंबई केंद्रावर शास्त्रीय संगीतासाठी ऑडिशन दिली. बी. हाय ग्रेड मिळवून ती पास ही झाली. १९५६ पासून २००७ पर्यंत, म्हणजे वयाच्या ३० व्या वर्षापासून ८० व्या वर्षापर्यंत ती आकाशवाणीवर सुमन वरेरकर या नावाने शास्त्रीय व सुगम संगीत गात राहिली. मुंबई, बडोदा, नागपूर, गोवा, राजकोट अशा अनेक आकाशवाणी केंद्रांवरून ती गायली. जोड राग किंवा अनवट राग गाण्यापेक्षा तिला बिलासखानी तोडी, सूरमल्हार, मधुवंती, मारवा, दरबारी, पुरिया, मालकंस, जयजयवंती सारखे शुद्ध राग गाणे अधिक आवडत असे. सुगम संगीतात ती काव्य निवडून स्वतः चाली लावून गात असे. बा.भ. बोरकर, संजीवनी मराठे, कुसुमाग्रज तिच्या खास आवडीचे कवी. 'वाटच होती बघायची तर' सरीवर सरी', 'दैव झाले पाठमोरे', 'नको कुणाला सांगू ते', 'चल घाट उतरव्या आता', अशी बरीच स्वरचित गाणी लोकप्रिय झाली. प्रत्येक वेळी काव्याच्या आशयाचे सोने झाले, असे म्हटले तर अतिशयोक्ती होणार नाही. प्रसिद्ध संगीतकार, श्रीनिवास खळे यांच्यासाठी गाणारी ती पहिली गायिका होती. 'श्रावणातल्या त्या रात्रीची शपथ घालते तुला' हे त्यांनी स्वरबद्ध केलेले गाणे आकाशवाणीवर 'साँग ऑफ द मंथ' म्हणून वाजले.

आकाशवाणीच्या व्यतिरिक्त अनेक ठिकाणी तिच्या मैफिली होत राहिल्या, गाजत राहिल्या. पानशेत पुराच्या वेळी पुण्याच्या रेडिओ संगीत संमेलनासाठी तिचे गाणे संस्मरणीय ठरले. महाराष्ट्र सरकार सांस्कृतिक कार्य संचालनालयातर्फे होणाऱ्या 'अपना उत्सव' ह्या कार्यक्रमातही ती गायली. सूर सिंगार संसदेचे डायरेक्टर, श्री. ब्रिज नारायण ह्यांनी सुद्धा तिला खास पाचारण केले होते. मधुवंती गाऊन तिने श्रोत्यांना मंत्रमुग्ध केले होते. १९८६ साली आकाशवाणी मुंबई केंद्रावर तिने ग्रेड सुधारण्यासाठी पुन्हा प्रयत्न केले. परंतु आकाशवाणीने तिच्या इतक्या प्रवासानंतरही तिला 'ए' ग्रेड दिली नाही. नॅशनल प्रोग्रॅम करण्यापासून वंचित ठेवले, ही खंत तिला शेवटपर्यंत राहिली. ह्या दरम्यान मुंबई दूरदर्शन केंद्रावरून तिचे दोन कार्यक्रम प्रसारित झाले - एक भावगीतांचा आणि दुसरा काव्यवाचनाचा, ह्याचे तिला समाधान होते. ८० वर्षांची असताना गळ्याला मसल डिस्टोनेशनचा त्रास झाल्यामुळे तिला गाण्याचा प्रवास थांबवावा लागला. पण तोपर्यंत तिचं आयुष्य हे कुटुंब, दोन लेकी (मी आणि माझी बहीण शुभांगी), जावई, नातवंडे आणि पतवंडे यांनी परिपूर्ण झाले होते. आई, आजी, आणि पणजीबाई अशा पदव्या तिला प्राप्त होत्या. गायन थांबल्यावर तिने काव्य लेखनाला आरंभ केला. 'जयंती' नावाने लिहिलेल्या अनेक कविता दिवाळी अंकांमधून प्रसिद्ध झाल्या. असा हा आमच्या आईचा प्रवास. अतिशय समाधानी आणि तुम अवस्थेत आईने जगाचा निरोप घेतला. 'नाही भरवसा माझा, चांद कवडसा केंव्हाजाईल उडून' हे तिचे गाणे मनात रेंगाळत राहिले. तिच्या गाण्याचा खजिना रसिकांची मने रिरावत राहील हे नक्की!!!

जगण्याची एक पद्धत हवी...

आपल्या जगण्याचा विचार करता करता एक गोष्ट मात्र नक्की जाणवते ती म्हणजे आपल्या जगण्याला एक दिशा असावी. नुसताच जन्माला आलो. दिवस जात होते. वयाने वाढलो. आणि आता जगण्याची वाट बघतोय. अशा आयुष्याला काही अर्थ नाही. आयुष्यात काहीतरी महान मोठं काम केलं पाहिजे. खुप नावारुपाला आलं पाहिजे. आपल्याला सगळ्यांनी ओळखलं पाहिजे. आपली सगळ्यांनी सतत वहावा केली पाहिजे. आपल्याकडे भरपूर पैसा असला पाहिजे. आपण या आयुष्यात कोणीतरी मोठी आसामी म्हणून नावारुपाला आलं पाहिजे. वगैरेवगैरे... अशा समजुतीत बहुतांश लोक असतात.

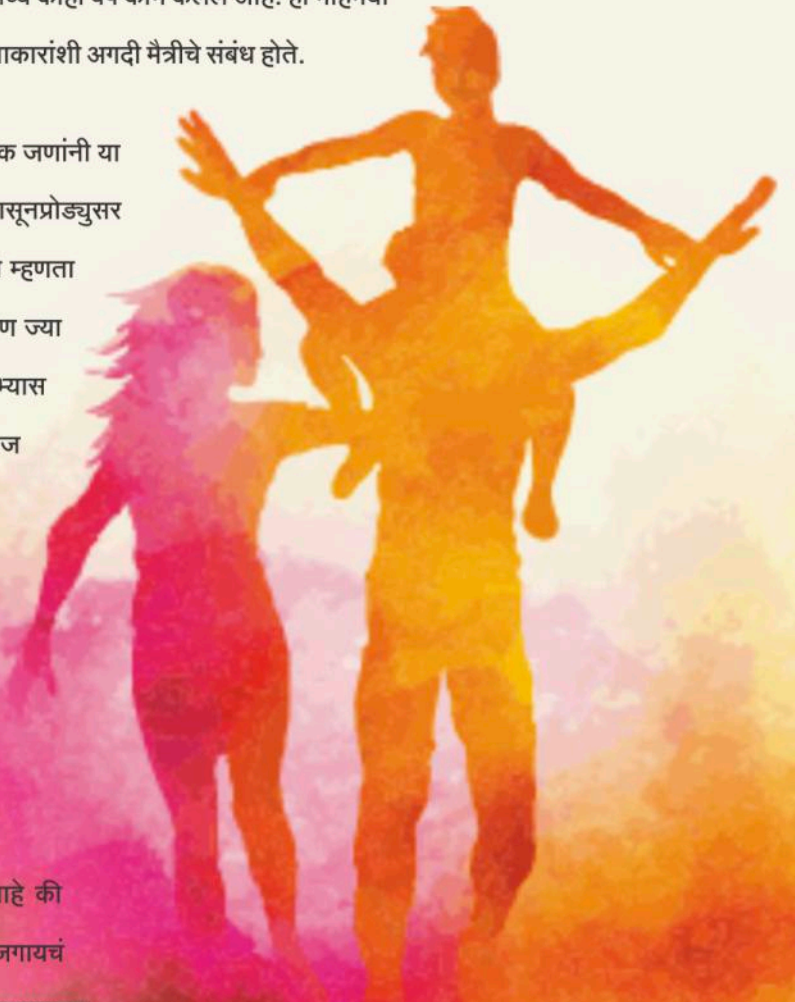
खरं सांगू का.... अशी इच्छा असणं अजिबात चुकीचे नाही. पण ते सर्व मिळवण्यासाठी आणि हशील करण्यासाठी जीवाचा आटापिटा करून आणि त्यासाठी वाटेल त्याथराला जाऊन काहीही करणारे महाभाग मी फार जवळून पाहिले आहेत. अशी अनेक क्षेत्र आहेत ज्यामध्ये नाव कमावण्यासाठी, भरपूर पैसा मिळविण्यासाठी, खुप मोठी प्रसिद्धी मिळविण्यासाठी, आणि खोटी प्रतिष्ठा मिळवण्यासाठी लाखो लोकांनी नाही त्या थराला जाऊन पराकोटीचे प्रयत्न केले. आणि ते देशोधडीला लागले. काही आजअत्यंत हालाखीच्या परिस्थितीत कसेबसे जीवन जगत आहेत. मग आपण मोठी स्वप्न कधीच बघायची नाहीत का ? असं अजिबात नाही. मोठी स्वप्न जरूर बघावीत. पण ती पुर्ण करण्याच्या नादात आपलं जगणं हरवून जाऊ नये. आणि आपल्या आयुष्याची वाताहत होऊ देऊ नये. म्हणजेच आपल्या कुवतीच्या बाहेर जाऊन मोठं होण्यासाठी वेडंवाकडं काहीही करू नये. एक उदाहरण म्हणून सांगतो...मी हिंदी चित्रपटसृष्टीत पब्लिसिटी आर्ट डिपार्टमेंटमध्ये काही वर्षे काम केलेले आहे. ही मोहमयी चंदेरी दुनिया आणि या झगमगत्या चंदेरी दुनियेत अनेक बड्या आसामींना मी फार जवळून बघितले आहे. अनेक दिग्गज कलाकारांशी अगदी मैत्रीचे संबंध होते.

या चंदेरी दुनियेत चमकण्याच्या अट्टाहासापायी कित्येकांनी आपल्या आयुष्याचं त्यावेळी वाटोळं करून घेतलं आहे. कित्येक जणांनी या क्षेत्रात यश प्राप्त करता आलं नाही म्हणून ऐन तारुण्यात आत्महत्येचा मार्ग स्वीकारला आहे. यामध्येनट नट्यांपासून प्रोड्यूसर डायरेक्टरपर्यंत सर्व थरांतील माणस होती. कित्येकहजारातल्या एका माणसाला याक्षेत्रात यश मिळतं असं खऱ्या अर्थाने म्हणता येईल. विषय आहे आपल्या जगण्याच्या पद्धतीचा. आपली बौद्धिक कुवत. शारीरिकक्षमता. आपली आर्थिक कुवत. आपण ज्या परिस्थितीतून जात आहोत त्याची जाणीव. आणि आपल्यावर असलेली एकूण जबाबदारी. या सर्व गोष्टींचा ढोबळमानाने अभ्यास करण्याची सवय ज्याने सुरवातीपासूनच लावून घेतली आहे त्याला आपल्या स्वतःच्या जगण्याच्या पद्धतीचा योग्य अंदाज असतो असे म्हणावयास हरकत नाही. हातात आणि डोक्यात काहीही नसताना उगाच अवाच्या सव्वा इच्छा मनात बाळगून तशा पद्धतीने जगण्याचा हव्यास धरणारे कित्येकजण स्वतःच्या आयुष्यात भरकटलेल्या अवस्थेत रसातळाला गेलेले आहेत. याचा अर्थ आयुष्यात पुढे जाताना कसलीच जोखीम पत्करू नये असायाचा मुळीच अर्थ नाही. पण सतत जोखीम पत्करत आणि सतत खड्यात पडत आपण आपलं आयुष्य फुकट तर घालवत नाही ना याचा सतत सखोल अभ्यास करावा लागतो. यालाच 'आत्मपरीक्षण' असेही म्हणतात. आपल्याकडे किती संपत्ती असावी ? याप्रश्नाचं उत्तर जगातला एकही माणूस अजूनपर्यंत ठामपणे देऊ शकलेला नाही.

परिस्थितीप्रमाणे आणि आसक्तीप्रमाणे त्या उत्तरामध्ये वेळोवेळी बदल होत गेले आहेत. सांगण्याचा मुळमुद्दा असा आहे की मिळणाऱ्या संपत्तीवरती माणसाची जगण्याची एकूण पद्धत ठामपणे ठरवता येत नाही. आपण आयुष्यात कोणत्या पद्धतीने जगायचं हे एकदा अट्टाहासाने ठरवलं गेलं की मग येणाऱ्या परिस्थितीप्रमाणे त्यात बदल करणे अवघड होऊन बसतं. म्हणूनच जगण्याच्या पद्धतीमध्ये आपला मुळ स्वभाव आणि जगण्याचे उद्दिष्ट्यांना अनन्यसाधारण महत्त्व आहे. आपल्या मनाप्रमाणे 'यापेक्षा आपल्या एकूण 'कुवतीप्रमाणे' जगण्यात खरा आनंद आहे हे लक्षात घेणे अत्यंत महत्त्वाचे आहे! आपल्या जगण्याची पद्धत जरूर ठरवावी पण वर सांगितलेल्या गोष्टी नेहमी लक्षात ठेवल्या की आयुष्यात वेडंवाकडं काही करण्याची वेळ सहसायेत नाही! जगण्याचा सरळमार्ग - जगण्यामधला आनंद-आणि दुसऱ्यालाही आनंदाने जगू देणे म्हणजेच आपल्या जगण्याच्या पद्धतीमधले खरे आयुष्य होय! जगूयात आपल्या पद्धतीने... आपल्या कुवतीप्रमाणे!

- विवेक देशमुख,

अथश्री, भूगाव - पुणे. + ९१ ९८८९ ०४ ४४६०

बाय बाय कोरोना

“हॅलो मिना, उद्या आपली कीटी पार्टी आहे ना?”

“बर झालं संजू तू फोन केलास ते. अग आपल्याला पार्टी घरीच करावी लागणार” मी का ग? विचारायच्या आत मिना सांगू लागली, “संजू अग कोरोनाची साथ आली आहे ना त्यामुळे विजूच्या डॉक्टर सूनेने सिनियर्स आणि १० वर्षांच्या आतील मुलांनी अजिबात घराच्या बाहेर पडायचं नाही असं बजावलं आहे.” १०-१२ मार्चची गोष्ट असेल, कोरोनाबद्दल हळू हळू बातम्या टीव्हीवर, न्यूज पेपरमध्ये येऊ लागल्या होत्या. काही कळायच्या आतच वाऱ्याच्या वेगाने कोरोना जगभर पसरू लागला आणि मग काय ह्या कोव्हीड १९ ने जगाला पारच बदलून टाकले. एक भयंकर ह्या रोगाचं सावट जगभर परसलं. रस्ते शांत झाले, दुकाने, हॉटेल्स, मॉल, सिनेमागृहे, एवढंच काय देवही देवळात बंद झाले. सगळीकडेच शुक्कशुकाट पसरला. निसर्ग मात्र सुंदर, नितळ स्वच्छ दिसू लागला.

प्रत्येकजण घरात अडकून पडले. कामावरच्या बायका येईनाशा झाल्या. त्यामुळे प्रत्येक घरात वेगळीच परीक्षा सुरू झाली. आईने स्वयंपाक केला तर बाबा भांडी घासू लागले. मुले झाडलोट आणि इतर कामं करू लागली. म्हातारी मंडळीही झेपतील ती कामं करू लागली. हळू हळू कामाची सवय होऊ लागली.

आमचा क्रिस्टल गार्डनचा सिनियर सिटीझनचा ग्रुप किती आनंदात होतो आम्ही. आमच्या संसारातल्या जबाबदाऱ्या बऱ्यापैकी संपल्या होत्या. त्यामुळे खऱ्या अर्थाने आम्ही लाईफ एन्जॉय करत होतो. एप्रिल-मे मध्ये तास दिडतास स्विमींग टॅकवर मस्त स्विमींग करत होतो. किटी पार्टी, हॉटेल्स, मॉल मधून मधून शॉपिंग, चित्रपट बघणे असे आमचे महिन्यातून बरेच कार्यक्रम असायचे. मैत्रिणींचे वाढदिवस, वर्षभरातले सण सारे आम्ही क्रिस्टल गार्डनमध्ये अगदी उत्साहाने करायचे. पण... ह्या उत्साहावर विरजण पाडायला ‘कोरोना’ हा अनाहूत पाव्हणा आला आणि आम्हालाच नाही साऱ्या जगाला संकटाचा डोंगरच घेऊन आला.

पण मग आम्ही हळू हळू त्यातून मार्ग काढू लागलो. सर्व नियमांचे पालन करू लागलो. आहे त्या परिस्थितीवर मात करण्यासाठी आम्ही मोबाईलवरून वाढदिवस सेलिब्रेट करू लागलो. व्हिडीओ कॉलद्वारे नातेवाईकांना भेटण्याचे सुख घेऊ लागलो. घरात बसून यूट्यूब आणि पुस्तकांचा आधार घेऊन वेगवेगळे पदार्थ तयार करू लागलो. त्याचे फोटो काढून एकमेकांना पाठवून वाहवा मिळवू लागलो. झूम कॉल करून गप्पा मारू लागलो.

बाहेर जाणं बंद झाल्याने लागणाऱ्या वस्तू आजूबाजूची तरुण मंडळी आम्हाला आणून देऊ लागली. आमची आस्थेने चौकशी करून आम्हाला हवं नको ते बघू लागली. क्रिस्टल गार्डनच्या कमिटी मॅम्बर्सनी तर फार छान सोसायटीची काळजी घेतली. प्रत्येक फ्लॅटमधील ऐमका मॅम्बर्सचा मोबाईल नंबर घेऊन उडउड इजच छज्जबज्जउएइजअ नावाचा ग्रुप बनवला. भाजी, किराणा सामान, दूध, पेपर ह्या जीवनावश्यक गोष्टींसाठी बाहेरचे खात्रीशीर विक्रेते बोलवून संपूर्ण काळजीनिशी प्रत्येक कुटुंबासाठी सुविधा उत्पन्न करून दिल्या. त्यामुळे क्रिस्टल गार्डनचे एक मोठे कुटुंबच तयार झाले. तसं म्हटलं तर आमचंही सिनियर सिटीझनचं ३ माणसो कुटुंब. मी, माझे मिस्टर आणि ९२ वर्षांची बेंडरीडन आई. परंतु माझ्या शेजारच्या फ्लॅटमध्ये माझी मुलगी, जावई, नात आणि त्यांच्या घरी मधून मधून रहायला

येणाऱ्या विहिणबाई. त्या सर्वांचा मला खूपच आधार झाला. आईला संभाळणाऱ्या बाई येत नसल्याने माझ्यावर कामाचा खूपच ताण आला. पण नकळत आईची सेवा करताना मलला नर्सिंगचे आपोआपच ट्रेनिंग मिळाले. अर्थात माझ्या कामात मिस्टरांचा वाटाही मोठा होता. सुगरण विहिणबाई शेजारी असल्याने

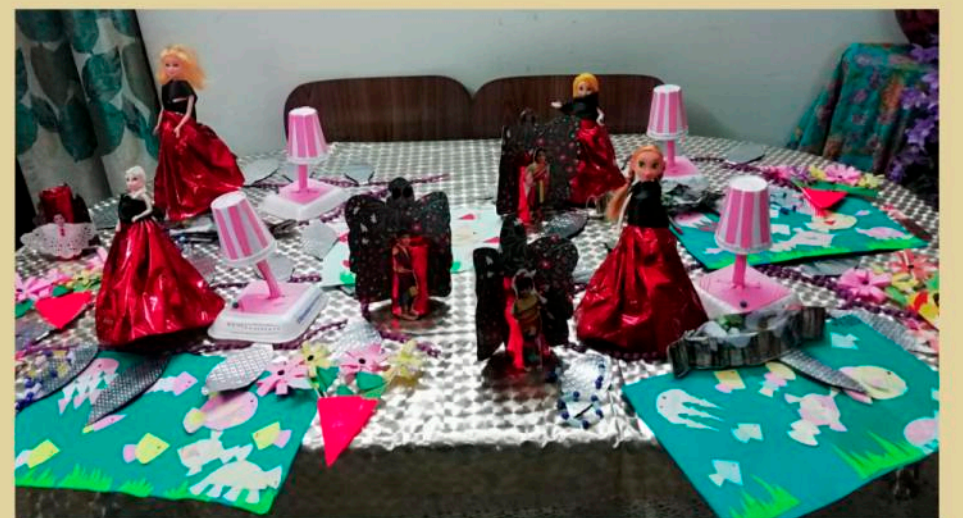
त्यांच्याकडूनही मी बऱ्याच रेसिपीज् शिकले. जावई-मुलगी शेजारी असल्याने हव्या त्या वस्तू मला बाहेरून आणून देत होते. संध्याकाळच्या फावल्या वेळात मी माझ्या नातीचे व तिच्या ३-४ मैत्रिणींनी क्राफ्टचे क्लास घेतले. त्यामुळे खाली ग्राऊंडवर खेळता येत नसल्याने त्यांचा तो वेळ कारणी लागला. मास्क, ग्रीटींग्ज, ज्वेलरी, विविध फुले, फ्लॉवरपॉट, तोरण, पेनस्टॅंड अशा अनेक वस्तू त्यांना शिकवल्या त्यामुळे माझ्यातही पॉझिटीव्हि आली. घरातल्या कुटुंबाशी सुसंवाद, एकमेकांना मदत करण्याची वृत्ती आणि आलेल्या संकटाशी सामना करण्याची तयारी.

आता मात्र कोरोनाला मनापासून सांगते. आला तसा आता दूर निघून जा तू शिकवलेला धडा आमच्या कायम लक्षात राहील. उतणार नाही, मातणार नाही, घेतला वसा टाकणार नाही. बाय बाय कोरोना.

- संजीवनी औटी

क्रिस्टल गार्डन, बाणेर-पाषण लिंक रोड - पुणे.

+ ९१ ९४२२ ०८ ५९६८

YUTHIKA

In our Yuthika Society, we have provided groceries as well as veggies & fruits & also mango boxes to our housekeeping staff and security guards as they are helping us in this difficult time of Covid-19. Our residents collected the contributions & from those contributions we did different activities. Approximately we have distributed to 48 helping hands.

While distributing, all our residents came in their balconies & clapped for them as a gesture of gratitude.

पुणं तिथं काय उणं...

चितळेंची बाकरवडी आली की हो दारी...!

■ कोथरूडमधील वूडलॅण्ड सोसायटीत सोशल डिस्टन्सिंगचे पालन करत चितळेंची उत्पादने सोसायटीतील रहिवाशांना मागणीनुसार उपलब्ध करून देण्यात आली.

पुणे, दि. १५ (प्रतिनिधी) - सध्या लॉकडाऊन सुरू आहे. फळ, भाजी, औषधं या जीवनावश्यक गोष्टी उपलब्ध झाल्या आहेत. पण, त्या घेण्यासाठी आम्ही बाहेर नाही पडणार, आम्हाला आमचा कम्फर्ट जास्त महत्वाचा आहे, असं म्हणणाऱ्या पुणेकरांसाठी आता 'चितळे आपल्या दारी' आले आहेत. पुण्याच्या कोथरूड भागातल्या वूडलॅण्ड सोसायटीत बघता बघता अवघ्या तीन तासांत चितळेंची बाकरवडी, आम्रखंड, पेढे, बर्फी असं सारं काही फस्त झालं. म्हणतात ना 'पुणं तिथं काय उणं' हे खरं ठरवत, लॉकडाऊनचे आणि सोशल डिस्टन्सिंगचे पालन करीत पुणेकरांनी असाही आदर्श दाखवून दिला.

कोथरूड परिसरातल्या वूडलॅण्ड सोसायटीत ५०० फ्लॅट आहेत. त्यात जवळपास १५० फ्लॅट्समध्ये ज्येष्ठ नागरिक राहतात. त्यांची गैरसोय होऊ नये म्हणून संपूर्ण लॉकडाऊन काळात सोसायटीत राहणाऱ्या मानसी धोत्रे यांनी येथील नागरिकांना भाजीपाला, फळं, मेडिकल सुविधा उपलब्ध करून दिल्या. त्यातूनच चितळे

सुयोगनगर सोसायटीतर्फे 'एकमेका साह्य करू'

पुणे, ता. २६ : सेनापती बापट रस्त्यावरील सुयोगनगर सोसायटीतील सदस्यांनी एकमेकाला साहाय्य करत आपली नेहमीची परंपरा अधिक समृद्ध केली आहे.

सोसायटीचे अध्यक्ष संतोष सबनीस म्हणाले, 'सोसायटीतील ज्येष्ठ नागरिकांची यादी तयार केली. तसेच, त्यांना सांभाळणाऱ्या तातडीने परवाने व्यवस्था केली. सुरक्षा सर्व कर्मचाऱ्यांना मास्क सुरक्षा साहित्य पुरविले. तसेच बाहेरून येणाऱ्या इस्वीवाला, इतर कर्मचारी यांची संख्या कमी करण्यात आली.'

बाहेरील कर्मचाऱ्यांमुळे अडलेली कामे करायला सोसायटीचेच सदस्य पुढे आले. सोसायटीच्या व्हॉट्सअप ग्रुपवर सकाळी ११ आणि रात्री ७ अद्यक्ष आवश्यक सूचना टाकत होते. विशेष म्हणजे भाजीपाल्यासह इतर जीवनावश्यक वस्तू बाहेरून

सुयोगनगर सोसायटी, सेनापती बापट रस्ता : सोशल डिस्टन्सिंग वापर करत सोसायटीमध्येच भा खरेदी करताना नागरिक.

आणण्यासाठी सोसायटीच्या तरांगीनी पुढाकार घेतला. सोसायटीतील सदस्यांचे बेकरीचे दुकान आहे. त्यामुळे घरपोच जीवनावश्यक गोष्टी मिळाल्या. पर्यायाने सदस्यांचे अनावश्यक बाहेर पडणे बंद झाले. अशा प्रकारे एकमेकांच्या आवश्यकतेनुसार सामूहिक जबाबदारी घेत सोसायटीतील सदस्य कोरोनाविरुद्ध एकजुटीने सामना करत आहेत.

A blessing in disguise

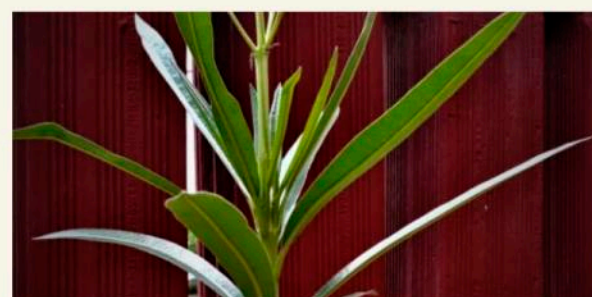
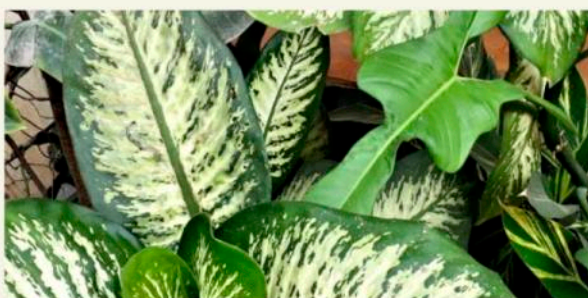
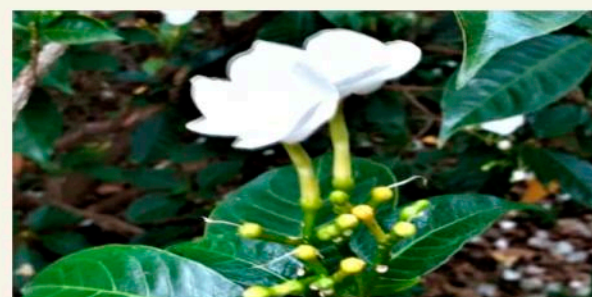
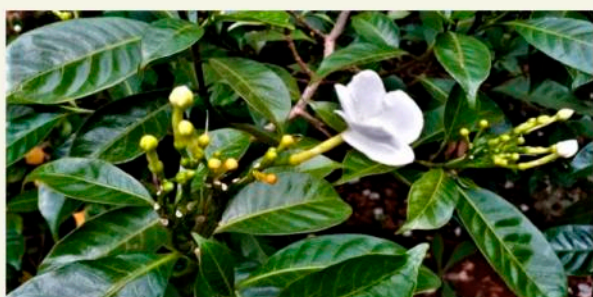
A Short Photo Story by P.J. Lavakare - Athashri, Bengaluru. + 91 9890 46 0009

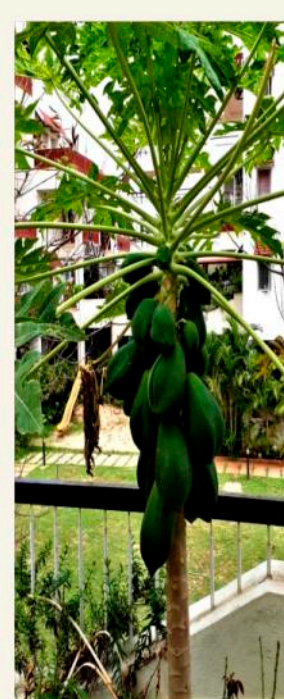
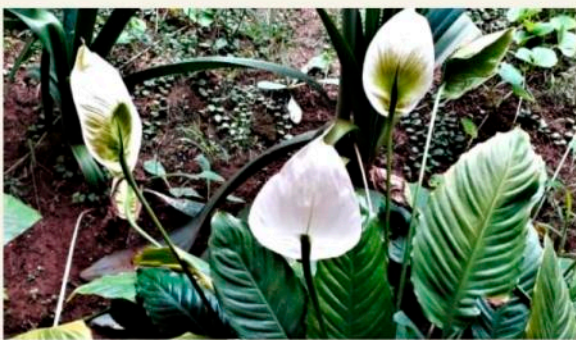
A Nature Walk in Athashri

The Corona lockdown stopped our walk in the ECC park. Therefore, we decided to explore our own surroundings and to behold, a new world opened up!

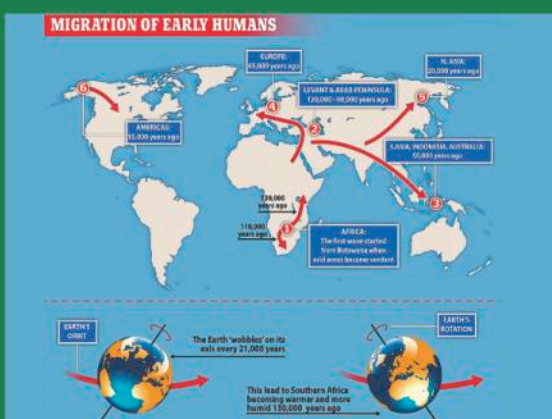
Bharath's talk on the Human origin in Africa, and subsequent migration to South Asia, raised our curiosity about the Plant Life on earth. Where did the plant life originate? How did it acquire the diversity that we see today, in the plants, leaves, flowers – their shapes, colours and so on? I decided to look for this diversity in our own complex and capture it in pictures. This is the visual story of the beauty in the Athashri surroundings. Don't worry about identifying the types of plants, its botanical names, etc. Just Enjoy the colourful splendour!!

THIS HAS BEEN A BLESSING IN DISGUISE

From Africa to Nowhere

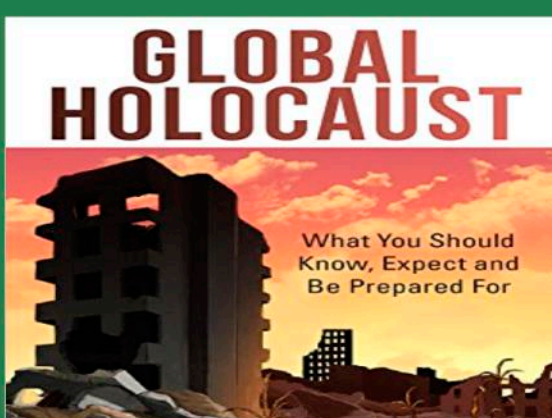

From soil to wilderness

We seem to know by now where man came from, but we do not know whether he is heading towards a Holocaust. We see the plants emerging from soil, but are we leading it towards wilderness?

ALL THIS IS IN OUR HANDS AS TO HOW WE TREAT OUR PLANET!

The splendour
& diversity
of the plant life

धडा कोरोनाचा

एकदा काय झालं? एकदा काय झालं?
कोरोनाने जगाला बदलूनच टाकलं
धावणाऱ्या रस्त्याला शांतच केलं
पळणाऱ्या गाड्यांना स्टॅच्यू करून टाकलं.

सर्वांचीच लाईफस्टाईल क्षणात बदलली,
बाहेर जाणारी मंडळी घरातच बसली.

कामवाल्या बायका नि ड्रायव्हर येईनासे झाले,
घरातले लहान-थोर कामं करू लागले.

घरातल्या राण्या स्वयंपाक करू लागल्या,
घरातल्या राजांनी भांडी फरशा धुतल्या.

राजकुमार, राजकन्या पहाटे उठू लागले,
आई-बाबांना घरकामात मदत करू लागले.

कोरोनाने कुटुंबाला जवळकी हो आणले,
नवरा-बायको मुलांमध्ये संवाद होऊ लागले.

क्रीस्टल गार्डनच्या सोसायटीचे एक कुटुंब झाले,
अडी-अडचणीत एकमेकांना मदत करू लागले.

धावणाऱ्या जगाला सुंदर ब्रेक मिळाला,
काही महिन्यातच निसर्ग स्वच्छ सुंदर झाला.

वर्क फ्रॉम होममुळे तरुणांचा जाण्या-येण्याचा वेळ वाचला,
कित्येकांनी त्यामुळे वेळेचा सुंदर सदुपयोग केला.

वेगवेगळ्या रेसिपींचे फोटो व्हॉट्सअॅपवर आले,
केलेल्या पदार्थाचे मित्र-मैत्रीणींकडून कौतुक किती झाले.

कोणी डान्स, गाणं तर कोणी भाषा ऑनलाईन शिकल्या,
अनेकांच्या अंगभूत अनेक कला बाहेर की हो आल्या.

बाहेर न जाण्याने खर्च किती वाचला,
प्रत्येक मनुष्य आता आत्मनिर्भर बदला.

कोरोना मग हळूच गालात हसला,
माणसाला धडा शिकवून दूर निघून गेला, दूर निघून गेला.

संजीवनी ओटी

क्रीस्टल गार्डन, पुणे.

+91 9422 08 5968

कोरोना

अचानक से पूरा विश्व थम गया है
भारत में भी वही गम छा गया है ।

उसको नाम दिया गया है कोरोना
जिस से भयभीत हो गया है सारा जमाना ।

बड़े बड़े देशों ने भी मानली है हार
ढूँढ़ रहे हैं इस मुसीबत से निकलने के द्वार ।

कुछ लोगों के विभिन्न हैं विचार
आरोग्य सेवकों पर कर रहे हैं वार ।

कुछ लोग पुलिस पर पत्थर फेक रहे हैं
वे हमारी सुरक्षा के लिए धूप में सेक रहे हैं ।

इस महामारी से बचने के लिए एक ही उपाय है
स्वच्छता पालना और घर पर ही रहना है ।

स्तानिक अंतर पालने से इस का प्रभाव कम किया जा सकता है
हाथ साफ रखने से ही इसे फैलने से रोका जा सकता है ।

फिर से कलियों में महक आएगी
और गलियों में रौनक और चेहरे हँसएगी ।

हम घर पर ही रहेंगे ना निकलेंगे बाहर
और जीतेंगे कोरोना को भारत से भगाकर ।

विद्या हिरेमठ,

वेस्ट एंड रिव्हर व्ह्यू, औंध, पुणे

जेव्हा

पहाट तुझी जेव्हा उलगडते
हळूच माझी जाग गुलाबी दुलईमधून लुडबुडते

सतार तुझी जेव्हा रुणझुणते
अंतरी माझ्या होऊन नववधू लाजत राधा गुणगुणते

दुपार तुझी जेव्हा मावळते
एक केसरी ज्योत मनातील सांजकणांना पाजळते

रात्र तुझी जेव्हा पेंगुळते
एक अनोखी निशिगंधा माझ्या खिडकीशी दरवळते

झोप तुझी जेव्हा अडखळते
हृदयी माझ्या जाणवते कळ, नस नस माझी तळमळते

प्रसाद पाठारे

अथश्री सिनर्जी , ९८२९६ ९९५००

Roaring camp railroads - California

On a sunny Autumn morning in California, we, that is my family decided to visit 'Roaring Camp Railroads in Felton, Santa Cruz County. This place is known to showcase Vintage Steam Locomotives, in addition to taking visitors to Bear Mountains to have a look at the iconic California Red Wood Trees. The drive from our place. Santa Clara to The Roaring Camp was absolutely mesmerising. Reason for this being that Autumn is that part of the year when California is at its scenic best. The Protagonist of this beautiful environment are the trees. Their foliage displays a variety of shades of color like Yellow, Brown, Orange and Red, interlaced with hues of Green. This makes the countryside very picturesque. Hence, against this background navigating on the broad, silk smooth road, meandering through the countryside was sure bliss. After about 50 minutes of drive, we were suddenly brought down from our exalted mood by the shrill hooting of the steam locomotive. This also meant that we had arrived at Roaring Camp Railroads. Roaring Camp Railroads is a unique tourist destination. Its uniqueness lies in that a 1880s town has been created at the foot of the Bear Mountains, which is home to California Red Wood Forest. Additional Vintage Steam Locomotives are displayed here.

As we entered the Camp we were greeted by the intermittent Hooting of the steam engine so as to make its presence felt. The walk from the entrance to the centre of the town is full of activities. On one side skills like Blacksmithing, Gold Panning, Candle Making are demonstrated. While the other side is a scene straight out of a Western Movie, with Log Cabins marked 'Depot and General Store', Photo Studio (Old Type) and Sheriff's Office with huge cut outs of fugitives with bounties on their heads. In one corner there was a lot of noise and excitement which had to be the Children Activity Corner with a lot of fun and games. Adjacent to this is where huge models of some basic technologies are demonstrated, like, Stationary Boiler, Line Shaft, Printing Press. At the centre of the town is the railway platform with the Vintage Steam Locomotive standing majestically. Behind in the shed stand two more vintage locomotives. Vintage Steam Locomotive And Railroad, is a Heritage Railway with 1880 dated Steam Locomotive Engines. It is 3ft. narrow gauge railroad which runs up the steep gradient to the top of the mountain, a distance of 3.25.miles (5.23kms) through Red Wood Forest. American Society of Mechanical Engineers, designated 3 Engines of Slay, Climax and Heisher make to this project. These engines are small slow and geared. In 1880 these engines were used to haul gigantic Redwood logs out of the mountains. It was now time to take the train ride to Bear Mountains and the Red Wood Trees. At about 12.15 pm all visitors who had

booked their tickets for the train ride were allowed to occupy the seats in the wagons. Six wagons were attached to the engine. They are open to the sky so that 360 degrees view was available. Children and adults were equally excited as the station gong rang to indicate that the train was about to depart. With bye byes and waving of hands to the onlookers the train puffed and chugged out of the Platform. With continuous hooting the train traversed the town and was all set to haul the visitors up the Mountain.

As we travelled the Conductor narrated the history of the Roaring Camp and The Red Wood Forest. The train travelled over trestles and towering Red Wood Grooves meandering its way slowly but steadily to the summit. Originally two Trestle Loops at the Spring Canyon formed a corkscrew loop, but were destroyed by fire in 1976. Within six months a Switchback was erected to bypass the Loop. In this the train travels reverse to some distance and then crosses rails and moves forward. The Switchback has a Gradient of 9.5% and is considered the Steepest in Passenger Train. The Bear Mountain is a 40 Acres Groove Of Tall trees. Tallest tree in this Forest is 277 ft. tall, 16 Ft. Wide and is around 1000 years old. Average age of the trees is about 700 years. All trees are. 200ft. plus tall. Because of the overgrowth and tallness of the trees, they form a canopy like structure that even in broad mid day few streaks of sunlight can be seen. We had to bend our head backwards almost parallel to the floor to view the apex of the trees. In some forest of California, the trunk of the tree is so broad that cars can pass through them. The journey through the magnificent trees is over powering experience. After about 40 mins of train ride we reached the summit. As the train was to halt for 10 mins, all of us got down to explore the area. Our return journey was the same. After about one and half hour of the total journey the train stopped just outside the platform, adjacent to the Railway Shed, where two more locos were standing. Our engine dramatically released fountain of steam as if to say -'We made it and are back safe and sound'. The two engines acknowledged by musical hooting. With this small act the train entered the platform. Roaring Camp trip was very nostalgic for me. It reminded of the study tour in our college days, where the outings would also be a mixed bag of fun and knowledge.

- Mrs. Vidya Arun Mujumdar

Athashri Xion, Hinjawadi - Pune
+ 91 9011 61 5252